

Lepiota georginae W.G. Smith
 " *sistrata* (Fr.) Quél
 " *carinii* Bres. (fig 11)

Waarschijnlijk het zeldzaamst zijn de soorten: *L. carinii* en *grangei*. De kleine *L. georginae*, die bij aanraken snel rood wordt en bovendien in ammoniakdamp groen verkleurt, staat als zeer zeldzaam te boek, maar deze soort komt op verscheidene plaatsen aan de westkant van het Gooi voor. Ik heb deze soort zelfs in vrij veel exemplaren in mijn tuin aangetroffen.

L. grangei, een bijzonder mooie groene soort, is mij alleen bekend uit de omgeving van Helmond en de Belgische Kempen. Deze soort wordt ook niet vermeld in de Fungus-index. *L. brebissoni* is weer een soort, die in het Gooi op vrij veel plaatsen voorkomt.

SCLEROTINIA FICARIAE REHM

Bij een bezoek aan het Rijksherbarium, vroeg onze redacteur mij eens te letten op de Speenkruid-bekerzwam, *Sclerotinia ficariae*, die op speenkruid voorkomt. Sindsdien heb ik op vele plaatsen in het Gooi en omgeving naar deze soort gezocht, maar steeds zonder succes tot 17 april 1959, toen ik een zeer groot aantal exemplaren vond in een elzen-wilgenbosje onder de Vechtdijk bij Hinderdam tussen Nederhorst den Berg en Weesp. Op de rivierklei, die sterk humeus was groeide een weelderige vegetatie van speenkruid. Op de wortels daarvan komt bovengenoemde *Sclerotinia*-soort voor. Tot op 10 cm buiten een pol speenkruid waren de vruchtlichamen van deze zwam te vinden. De sclerotiën zitten vrij diep in de grond; tot 10 cm toe en het is heel moeilijk om het geheel onbeschadigd in handen te krijgen. De vorm van de vruchtlichamen is vrijwel identiek aan die van de Anemonen-bekerzwam, *Sclerotinia tuberosa*; alleen iets kleiner. De grootste exemplaren hadden een diameter van 2 cm. De kleur is donkerbruin tot zwartbruin met een enigszins groene tint.

De sporen maten $9.7-12.4 \times 4.9-6.5 \mu$. Volgens opgave van de heer Bas noemt Rehm de maten $6-8 \times 3-3.5 \mu$, Buchwald $9-12 \times 3-4.5 \mu$, terwijl bij materiaal uit het Rijksherbarium sporen van $9-13 \times 4-7 \mu$ werden gevonden. Deze opgaven lopen dus vrij sterk uiteen. De soort is echter door zijn voorkomen op speenkruid duidelijk gekarakteriseerd.

Sclerotinia ficariae schijnt bijzonder zeldzaam te zijn. In het Rijksherbarium is slechts materiaal van één vondst aanwezig. Dennis vermeldt de soort zelfs niet voor Engeland.

Mogelijk correleert de kennis van de veropreiding van deze soort met het aantal mycologen, dat in het voorjaar bosjes in het kleigebied bezoekt.

J. Daams

Radeweg C5, Oud-Loosdrecht

DETERMINEREN -- MET WELK WERK?

Het is reeds lang een onbevredigende toestand, dat er voor de leden geen catalogi van de bibliotheek beschikbaar zijn. Plannen ter verbetering zijn wel eens geopperd. Zouden echter de leden wel gebaat zijn met een catalogus in de traditionele vorm? Aangezien ik meen, dat deze vraag grotendeels ontkennend beantwoord moet worden, ben ik bij de opstelling van onderstaande lijst van de fungi uitgegaan, niet van de auteurs. Volledig is de lijst geenszins. Ten eerste is hij ingericht voor de behoeften van die leden, die naar determineerwerken zoeken (en daar staat gewoonlijk niets in over de chemie, de sociologie, of wat men al meer wil weten); ten tweede is geen literatuur opgenomen, die in de bibliotheek ontbreekt (helaas is dat nogal wat); tenslotte zijn een aantal titels weggelaten, omdat met voordeel recentere werken kunnen worden gebruikt (Cool & Van der Lek, Costantin & Dufour zullen tevergeefs worden gezocht, Ricken wordt nog slechts éénmaal bij de Agaricales genoemd).

Een enkel voorbeeld ter verduidelijking. Stel dat U een bleke Hygrophorus hebt. Uit lijst I vindt U daarbij de getallen 6 (ook 58, 59, 96), die naar de auteurs in lijst II verwijzen. De sterk verkorte annotatie geeft aan, dat Becker (No. 6) zich speciaal met bleke Hygrophori heeft bezig gehouden, maar dat deze soorten natuurlijk ook te determineren zijn met het werk van Kühner & Romagnesi (No. 58), van Lange (No. 59), en van Moser (No. 96). Het zal vaak nuttig blijken dergelijke werken in combinatie met elkaar te gebruiken.

Indien men een geslacht niet aantreft in de lijst van fungus-namen, dan is hierover geen speciale literatuur in onze bibliotheek en gebruike men de literatuur vermeld onder de familie of groep waartoe het geslacht behoort.

I -- FUNGI

Aardsterren (Astraeus, Geastrum,
Myriostoma): 26, 27, 51
(ook 41, 96).

Agaricales: 28 (tabel tot geslachten), 58, 96, 128
(hoofdz. tot de geslachten).